

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

HANDELINGEN

17-18-19-20-21

VERGADERINGEN VAN JANUARI 1995

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

BELEIDSNOTA TOEKOMSTPERSPECTIEF VOOR HET MEDIABELEID
VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

BENOEMING VAN EEN LID VAN DE VLAAMSE REGERING

EUROMETRO

INTERPELLATIES

RESOLUTIE KINDEROPVANG

VOEREN

VRAGEN OM UITLEG

Inhoud

Nr. 17   **Donderdag 12 januari 1995**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 857

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 857

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 857

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 857

Verslagen

Indiening, blz. 858

Motie

Indiening en verwijzing, blz. 858

Besluiten van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 858

Ministeriële besluiten

Indiening en verwijzing, blz. 858

Kennisgeving van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 859

Opmerkingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 859

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 860

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 860

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 860

Samenstelling van commissies en werkgroepen

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 860

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 861

Benoeming van een lid van de Vlaamse regering, blz. 861

Voorstel van resolutie van mevrouw V. Dua, mevrouw L. Maximus, mevrouw T. Merckx-Van Goey en mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke betreffende de problematiek van de kinderopvang — 542 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 3

Bespreking, blz. 861

Sprekers : Mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, mevrouw A. Leysen, mevrouw M. Dillen, mevrouw V. Dua, mevrouw L. Maximus, mevrouw T. Merckx-Van Goey, minister W. Demeester-De Meyer

Regeling van de werkzaamheden, blz. x73

Nr. 18   **Donderdag 12 januari 1995**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 875

Samenstelling van commissies en werkgroepen

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 876

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de vorderingen van de Vlaamse Gemeenschap tegen het Voerense gemeentebestuur inzake de Franstalige basisschool, blz. 876

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de stijgende trafiek en de grotere hinder van de vliegvelden van Oostende en Wevelgem ingevolge het Schengen-statuuut, blz. 877

Actuele vraag van de heer E. De Groot tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de mogelijke invoering van het persoonsgebonden budget voor gehandicapten, blz. 878

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de vergadering van het Overlegcomité van 10 januari jongstleden, blz. 879

Actuele vraag van de heer S. Platteau tot de heer L. Van den Brande, ministr-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het mogelijk faillissement van New Chamebel, blz. 881

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de mogelijke installatie van een verbrandingsoven in Vlaams-Brabant, blz. 882

Actuele vraag van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de onmogelijkheid om TV-Limburg in Voeren te ontvangen, blz. 882

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer J. Van Hauthem tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de

communautaire spanningen binnen de federale regering

Actuele interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de houding van de Vlaamse regering ten opzichte van de initiatieven die door de federale regering worden genomen inzake de benoeming van een burgemeester in de gemeente Voeren

Actuele interpellatie van de heer J. Gabriëls tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de toestand in Voeren

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de communautaire spanningen binnen de federale regering en het tot standkomen van een eventueel samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen, blz. 883

Sprekers : de heren J. Van Hauthem, P. Van Grembergen, G. Verhofstadt, E. Van Rompuy, H. Olaerts, C. Moors, J. Gabriëls, G. Bossuyt, A. Denys, H. Suykerbuyk, F. Van den Eynde, H. Schiltz, J. Valkeniers, G. Annemans, J. Geysels, L. Hancké, F. Dewinter, E. Van Vaerenbergh, F. Vandembroucke, minister T. Kelchtermans en minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede moties, blz. 906

Benoeming van de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie, blz. 906

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Aanwijzing van 7 leden, blz. 906

Sprekers : de heren A. Denys, J. Geysels, H. Schiltz en F. Dewinter

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 908

Spreker : de heer J. Van Hauthem

Voorstel van resolutie van de heer A. Denys betreffende het inleiden van een procedure bij de Raad van State tot vernietiging van het koninklijk besluit van 9 januari 1995 tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 september 1988 tot vaststelling van de nadere regels voor de werking van het college van provinciegouverneurs, ingesteld bij artikel 13 bis van de provinciewet — 663 (1994-1995) — Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 908

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy en P. Van Grembergen
Bespreking, blz. 908
Spreker : de heer A. Denys

Voorstel van resolutie van mevrouw V. Dua, mevrouw L. Maximus, mevrouw T. Merckx- Van Goey en mevrouw L. Nelis- Van Liedekerke betreffende de problematiek van de kinderopvang
— 542 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 909

Met redenen omklede motie van de heer A. Denys betreffende een beroep tot gedeeltelijke venietiging bij het Arbitragehof, blz. 910
Spreker : de heer A. Denys

Voorstel van resolutie van de heer A. Denys betreffende het inleiden van een procedure bij de Raad van State tot vernietiging van het koninklijk besluit van 9 januari 1995 tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 september 1988 tot vaststelling van de nadere regels voor de werking van het college van provinciegouverneurs, ingesteld bij artikel 131bis van de provinciewet
— 663 (1994-1995) -Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 911
Spreker : de heer P. Van Grembergen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 912

Nr. 19   **Woensdag 25 januari 1995**
                                 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 913

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 913

Voorstellen van resolutie
Intrekking, blz. 913

Jaarverslag
Indiening, blz. 913

Adviezen van de Vlaamse Mediaraad
Indiening, blz. 914

Kennisgeving van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen
Indiening en verwijzing, blz. 914

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 914

Kennisgeving van het Arbitragehof
Indiening, blz. 914

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 914

Samenstelling van commissies
Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 914

Beleidsnota Een toekomstperspectief voor het mediabeleid van de Vlaamse Gemeenschap
— 618 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Bespreking, blz. 914

Sprekers : de heer F. Sarens, verslaggever, de heren D. Van Mechelen, E. Van Rompuy, A. Denys, H. Coveliers, H. Candries, mevrouw M. Dillen, de heren D. Van der Maelen, H. Van Dienderen. S. De Clerck en minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 937

Bijlage
Vraag om uitleg van de heer M. Olivier tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden betreffende de wijzigingen aan het DAC-statuut, blz. 940

Vraag om uitleg van de heer L. Steenwegen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de bescherming en functieinvulling van vroegere mijngebouwen in Limburg, blz. 943

Nr. 20   **Woensdag 25 januari 1995**
                                 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 947

Interpellaties (Regl. art. 78)
Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de metrolijn Brussel-Zaventem van de NV Euro-metro

Interpellatie van de heer F. Vermeiren tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de toegangswegen tot de luchthaven van Zaventem, blz. 947

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, H. Candries, F. Dielens, H. Coveliers, H. Van Dienderen, F. Vermeiren, F. Van den Eynde en minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede moties, blz. 956

Beleidsnota Een toekomstperspectief voor het mediabeleid van de Vlaamse

Gemeenschap
— 618 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Bespreking (Voortzetting), blz. 957
Sprekers : de heren H. Van Dienderen, H. Coveliers, H. Olaerts, A. Denys, P. Chevalier, D. Van Mechelen, E. Van Rompuy, mevrouw M. Dillen en minister H. Weckx
Moties van aanbeveling, blz. 973

Regeling van de werkzaamheden, blz. 973

Nr. 21   **Donderdag 26 januari 1995**

Berichten van verhindering, blz. 975

Actuele vragen (Regl. art. 77)
Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de raadpleging omtrent de mogelijkheden van een beroep bij de Raad van State in verband met het nieuw communautair akkoord rond Voeren, blz. 976

Actuele vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de gevolgen van een Nederlandse beslissing inzake de Betuwelijn voor de IJzeren Rijn, blz. 977

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuck tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de opschorting, door de bestendige deputatie van de provincie Antwerpen, van de weekendvergoedingen aan de politie

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het toekennen van extra vergoedingen voor zaterdagprestaties van veiligheidsdiensten, blz. 978

Actuele vraag van de heer H. Olaerts tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de uitoefening van de Vlaamse voogdij over Voeren, blz. 981

Actuele vraag van de heer M. Didden tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de stand van zaken met betrekking tot de aangekondigde maatregelen voor de door overstrooming bedreigde Maasstreek, blz. 982

Actuele vraag van de heer F. Sarens tot de heer H. Weckx. Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het mogelijk afvoeren van het BRTN-programma „Couleur Locale”, blz. 983

Regeling van de werkzaamheden, blz. 984

Motie van orde, blz. 984

Sprekers : de heren J. Geysels en F. Dewinter

Met redenen omklede motie van de heren E. Van Romouv en L. Hancké tot besluit van de op 12 januari 1995 door de heren J. Van Hauthem, P. Van Grembergen, J. Gabriels en A. Denys gehouden actuele interpellaties tot de heer L. Van den Brande: minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de communau-

taire spanningen binnen de federale regering, over de houding van de Vlaamse regering ten opzichte van de initiatieven die door de federale regering worden genomen inzake de **benoeming van een burgemeester** in de gemeente Voeren, over de toestand in Voeren en over de communautaire spanningen binnen de federale regering en het tot standkomen van een - eventueel samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen — 667 (1994-1995) -Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 985

Sprekers : de heren J. Van Hauthem, P. Van Grembergen, F. Vergote

Met redenen omklede motie van de heer J. Van Hauthem tot besluit van de op 12 januari 1995 door de heren J. Van Hauthem, P. Van Grembergen, J. Gabriels en A. Denys gehouden actuele interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk

over de betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de communautaire spanningen binnen de federale regering, over de houding van de Vlaamse regering ten opzichte van de initiatieven die door de federale regering worden genomen inzake de benoeming van een burgemeester in de gemeente Voeren, over de toestand in Voeren en over de communautaire spanningen binnen de federale regering en het tot standkomen van een eventueel samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen

— 668 (1994-1995) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 987

Spreker : de heer D. Van Mechelen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 988

17e vergadering

Donderdag 12 januari 1995
Morgenvergadering

**VOORZITTER : de heer E. Balde-
wijns**

- *De notulen van de jongste verga-
dering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend
om 10.10 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de
vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDE- RING

J. Caubergs, J. Vandeurzen : gezond-
heidsredenen ;

P. Berben, S. De Clerck, F. Swaelen :
buitenslands ;

G. Annemans, P. Breyne, F. Cau-
wenberghs, H. Schiltz, M. Tyber-
ghien-Vandenbussche, G. Vanleen-
hove : ambtsverplichtingen.

ONTWERPEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ontwer-
pen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende
goedkeuring van het verdrag in-

zake psychotrope stoffen en van
de bijlagen, opgemaakt te Wenen
op 21 februari 1971

– 652 (1994-1995) - Nr. 1.

Verwezen naar de commissie
voor Buitenlandse en Europese
Aangelegenheden.

- Ontwerp van decreet houdende
goedkeuring van de overeen-
komst tot instelling van samen-
werking in een douane-unie tus-
sen de Europese Economische
Gemeenschap en de Republiek
San Marino, de bijlage en vijf ver-
klaringen, ondertekend in Brussel
op 16 december 1991

– 653 (1994-1995) -Nr. 1.

Verwezen naar de commissie
voor Buitenlandse en Europese
Aangelegenheden.

- Ontwerp van decreet tot regeling
van de invordering van niet-fisca-
le schuldvorderingen voor de
Vlaamse Gemeenschap en de in-
stellingen die eronder ressorteren
– 655 (1994-1995) -Nr. 1.

Verwezen naar de commissie
voor Financiën en Begroting.

- Ontwerp van decreet tot regeling
van de invordering van niet-fisca-
le schuldvorderingen voor het
Vlaamse Gewest en de instellin-
gen die eronder ressorteren
– 656 (1994-1995) -Nr. 1.

Verwezen naar de commissie
voor Financiën en Begroting.

- Ontwerp van decreet houdende
goedkeuring van de Samenwer-
kingsovereenkomst tussen de

Vlaamse regering en de regering
van de Republiek Polen, opge-
maakt in Warschau op 6 juni 1994
– 659 (1994-1995) -Nr. 1.

Verwezen naar de commissie
voor Buitenlandse en Europese
Aangelegenheden.

VOORSTEL VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgend voorstel
van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer
M. Didden houdende organisatie
van het beleid inzake het onthaal
en de integratie van inwijkelingen
en van sommige aspecten be-
treffende het beleid van bijstand
aan personen
-657 (1994-1995)-Nr. 1.

Verwezen naar de commissie
voor Welzijn en Gezondheid.

VOORSTELLEN VAN RESOLU- TIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voor-
stellen van resolutie werden inge-
diend :

Voorzitter

- Voorstel van resolutie van de heren J. Van Hauthem en L. Van Nieuwenhuysen betreffende het statuut van Voeren en het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap
— 658 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.
- Voorstel van resolutie van de heer A. Denys betreffende de verdediging van het territorialiteitsbeginsel
— 661 (1994-1995) -Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.
- Voorstel van resolutie van de heer A. Denys betreffende de herbevestiging van de intentie van de Vlaamse Raad, verwoord door zijn voorzitter op 19 december 1994
— 662 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door de heer A. De Boeck namens de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid over de hoorzittingen over de diverse deelaspecten van het energiebeleid
— 654 (1994-1995) - Nr. 1.
- door mevrouw M. De Meyer namens de commissie voor Welzijn en Gezondheid over de beleids-

- brief Preventief gezondheidsbeleid inzake middelengebruik, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
— 586 (1993-1994) - Nr. 2.
- door de heer H. Candries namens de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid over de hoorzitting over de studie "Op zoek naar groei. Het Strategisch Plan voor Vlaanderen"
— 660 (1994-1995) - Nr. 1.

MOTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende motie werd ingediend :

- Motie van de provincieraad van Antwerpen van 21 december 1994 in verband met de oplossing te geven aan het vraagstuk van de gevolgen van repressie en epuratie.
Verwezen naar de werkgroep Repressie.

BESLUITEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende besluiten van de Vlaamse regering werden ingediend :

- Besluit van de Vlaamse regering van 23 november 1994 houdende verdeling van het provisioneel krediet ingeschreven onder organisatieafdeling 12, programma 10, basisallocatie 01.01 van de algemene uitgavenbegroting van de

Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Besluit van de Vlaamse regering van 8 december 1994 houdende verdeling van het provisioneel krediet ingeschreven onder organisatieafdeling 36, programma 20 - provisionele kredieten (02), basisallocatie 00.09 van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

MINISTERIELE BESLUITEN

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ministeriële besluiten werden ingediend :

- Ministerieel besluit van 25 november 1994 houdende overheveling van kredieten van basisallocatie 14.08 naar basisallocatie 34.02, programma 63.10.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Ministerieel besluit van 7 december 1994 houdende gedeeltelijke verdeling van het provisioneel krediet ingeschreven onder programma 24.60, basisallocaties 00.10 en 00.11.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Ministerieel besluit van 9 december 1994 houdende overschrijving van kredieten.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Ministerieel besluit van 20 december 1994 houdende herverdeling van de basisallocaties 81.01 en 12.13 van de organisatieafdeling 24 - programma 10 van het begrotingsjaar 1994.

Voorzitter

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Ministerieel besluit van 23 december 1994 tot herverdeling van basisallocaties van programma 99.1 van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Ministerieel besluit van 23 december 1994 tot herverdeling van basisallocaties van programma 99.1 van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

KENNISGEVING VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende kennisgeving van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Kennisgeving van de Vlaamse regering van 22 december 1994 betreffende de uitvoering van het decreet van 23 maart 1994 houdende regularisatie van de toetreding van de Vlaamse regering tot verenigingen zonder winstgevend doel. Kennisgeving statuten. Goedkeuring overeenkomsten. Verwezen naar de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken.

OPMERKINGEN VAN HET REKENHOF

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende opmerkingen van het Rekenhof werden ingediend :

- Opmerking van het Rekenhof N 14-1.097.234 B1 van 14 december 1994 betreffende het besluit van de Vlaamse regering van 9 november 1994 tot overdracht van saldi van gesplitste kredieten van het begrotingsjaar 1993 naar het begrotingsjaar 1994.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Opmerking van het Rekenhof N 14-1.097.832 B1 van 14 december 1994 betreffende het besluit van de Vlaamse regering van 9 november 1994 houdende gedeeltelijke verdeling van het naar het begrotingsjaar 1994 overgedragen provisioneel krediet van organisatieafdeling 24, programma 70, basisallocatie 01.01.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Opmerking van het Rekenhof N 14-1.097.831 B1 van 20 december 1994 betreffende het ministerieel besluit van 28 november 1994 houdende herverdeling van de basisallocaties 71.01 en 71.02 van de organisatieafdeling 43, programma 20, basisallocaties 71.01 en 63.01 van de organisatieafdeling 44, programma 50 en basisallocatie 71.01 van de organisatieafdeling 49, programma 40 voor het begrotingsjaar 1994 en het ministerieel besluit van 28 november 1994 houdende herverdeling van de basisallocaties 71.01 en 71.02 van de organisatieafdeling 43 - programma 10 voor het begrotingsjaar 1994.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Opmerking van het Rekenhof N 14-1.097.832 B5 van 28 december 1994 betreffende het besluit van de Vlaamse regering van 9

november 1994 houdende gedeeltelijke verdeling van het naar het begrotingsjaar 1994 overgedragen provisioneel krediet van organisatieafdeling 24, programma 70, basisallocatie 01.01, zoals het werd gewijzigd (nieuwe bestemming programma 63.10, basisallocatie 12.04).

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Opmerking van het Rekenhof N 14-1.101.331 B1 van 20 december 1994 betreffende zeven besluiten van 26 oktober 1994 van de Vlaamse regering houdende kredietoverdrachten tussen de programma's 52.40 en 41.50 in de begroting 1994.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Opmerking van het Rekenhof N 14-1.104.519 B1 van 29 december 1994 betreffende de besluiten van 23 november, 7 en 8 december 1994 houdende verdeling van provisionele kredieten.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Opmerking van het Rekenhof N 14-1.105.751 B1 van 27 december 1994 betreffende de ministeriële besluiten van 25 november en 9 december 1994 houdende overschrijving van kredieten in de respectieve programma's 63.10 en 24.80.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Opmerking van het Rekenhof N 14-1.108.280 B1 van 27 december 1994 betreffende het ministerieel besluit van 20 december 1994 tot herverdeling van basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1994, programma 24.10.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Opmerking van het Rekenhof N 14-1.111.856 B1 van 3 januari 1995 betreffende twee ministeriële besluiten van 23 december

Voorzitter

SP-Kamerlid Leo Peeters werd benoemd tot lid van de Vlaamse regering en legde de eed af in de handen van Raadsvoorzitter Eddy Baldewijns (SP)

1994 tot herverdeling van basiscalocaties van programma 99.1 van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994. Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering :

- Arrest nr. 88/94 van 14 december 1994 (rolnummers 607 en 638) ;
- Arrest nr. 89/94 van 14 december 1994 (rolnummers 634, 636, 653, 657, 658 en 659) ;

- Arrest nr. 90/94 van 22 december 1994 (rolnummers 646 tot 648, 650 en 651).

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en tot gedeeltelijke vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering :

- Rolnummer 788 ;
- Rolnummer 789 ;
- Rolnummer 790 ;
- Rolnummer 791 ;
- Rolnummers 801, 802 en 804 tot 807.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (Regl. art. 76)

Indiening

De voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren G. Annemans, J. Ansons, L. Barbé, E. Beysen, M. Bourgois, P. Breyne, G. Cardoen, H. Coveliers, J. De Bremaeker, F. De Man, J. De Meyer, mevrouw M. De Meyer, de heren J. De Mol, F. Dewinter, M. Didden, J. Gabriels, L. Goutry, P. Hostekint, R. Landuyt, M. Maertens, L. Martens, mevrouw L. Maximus, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren H. Olaerts, R. Raes, M. Seghers, L. Standaert, L. Steenwegen, H. Suykerbuyk, J. Valkeniers, F. Van den Eynde, D. Van der Maelen, M. Van der Poorten, H. Van Dienderen, P.

Van Grembergen, R. Van Hooiland, L. Van Nieuwenhuysen, K. Van Overmeire, E. Van Vaerenbergh, A. Verlinden, F. Vermeiren.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES EN WERKGROEPEN

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de SP-fractie zijn :

- in de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften de heer Leo Peeters als vast lid vervangen door de heer Timmermans en de heer Timmermans als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Vanvelthoven ;
- in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken de heer Leo Peeters als vast lid vervangen door de heer Logist ;
- in de commissie voor Cultuur de heer Leo Peeters als vast lid vervangen door de heer Schellens en de heer Schellens als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Moyaerts ;
- in de commissie voor de Media de heer Leo Peeters als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Moens ;
- in het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant de heer Leo Peeters als vast lid vervangen door de heer Logist en de heer Logist als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Hancké ;
- in de werkgroep Vrouwen de heer De Mol als vast lid vervangen door mevrouw Detiège en de heer Leo Peeters als plaatsver-

Voorzitter

vangend lid vervangen door de heer De Mol ;

- in de werkgroep Ontzuiling de heer Leo Peeters als vast lid vervangen door de heer Hostekint;
- in de werkgroep Sport de heer Leo Peeters als vast lid vervangen door mevrouw Maximus en mevrouw Maximus als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Hostekint ;
- in de werkgroep belast met het opmaken van een inventaris van de sociale en menselijke gevolgen voor de slachtoffers van de oorlog met name ook van de Spaanse burgeroorlog en voor de getroffen van de repressie de heer Leo Peeters als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Swennen.

ONDERZOEK NAAR TAALGROEP EN WOONPLAATS

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het onderzoek naar taalgroep en woonplaats betreffende mevrouw Marie-Josée Bauwen, senator en de heer Peter Luyten, volksvertegenwoordiger, respectievelijk opvolgers van senator Jef Ulburghs en van volksvertegenwoordiger Mieke Vogels.

Conform artikel 3 van ons reglement dienen wij er ons van te vergewissen of de betrokkenen ingeschreven zijn op de lijst van de leden van de Nederlandse taalgroep van de Senaat of van de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Bij brieven van 11 januari 1995 hebben de Senaat en de Kamer van Volksvertegenwoordigers ons medegedeeld dat betrokkenen de eed hebben afgelegd en tot de Nederlandse taalgroep behoren.

Gelet op voormelde brieven stel ik voor dat de Raad er zich, zoals gebruikelijk, zou toe beperken van de gegeven omstandigheden akte te nemen en de formaliteit betreffende het onderzoek naar taalgroep en woonplaats als vervuld te beschouwen.

Geen bezwaar ? (Instemming)

Aldus is besloten.

Met genoegen roep ik mevrouw Marie-Josée Bauwen en de heer Peter Luyten dan ook uit tot leden van de Vlaamse Raad en heet hen namens u allen welkom in deze vergadering.

BENOEMING VAN EEN LID VAN DE VLAAMSE REGERING

De voorzitter : Aan de orde is de benoeming van een lid van de Vlaamse regering ter vervanging van mevrouw Detiège.

Bij brief van 29 december 1994 heeft mevrouw Detiège haar ontslag ingediend met ingang van 1 januari 1995.

Conform artikel 60, paragraaf 1, eerste lid van de meermaals gewijzigde bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 11 van het Reglement van de Vlaamse Raad, heb ik een voordrachtlijst ontvangen waarop de heer Leo Peeters als lid van de Vlaamse regering wordt voorgedragen.

Deze lijst werd ondertekend door de volstreekte meerderheid van de leden van de Raad.

Bijgevolg verklaar ik de heer Leo Peeters benoemd tot lid van de Vlaamse regering.

Overeenkomstig artikel 62 van voormelde wet moge ik het zopas benoemde lid van de Vlaamse regering uitnodigen hier vooraan in het half-

rond plaats te komen nemen om er de eed in mijn handen af te leggen.

De heer L. Peeters : Ik zweer trouwheid aan de Koning, gehoorzaamheid aan de Grondwet en aan de wetten van het Belgische volk. (*Applaus*)

De voorzitter : Mijnheer de minister, ik geef u akte van uw eedaflegging en ten bewijze hiervan zal u een uittreksel uit de notulen van deze vergadering worden overhandigd. (*Gelukwensen van de voorzitter*)

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw V. Dua, mevrouw L. Maximus, mevrouw T. Merckx-Van Goey en mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke betreffende de problematiek van de kinderopvang – 542 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Dua, mevrouw Maximus, mevrouw Merckx-Van Goey en mevrouw Nelis-Van Liedekerke betreffende de problematiek van de kinderopvang.

De bespreking is geopend.

De heer Vandendriessche, verslaggever, verwijst naar zijn schriftelijk verslag.

Mevrouw Nelis-Van Liedekerke heeft het woord.

Mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, heren ministers, collega's, het verslag dat de heer Vandendriessche zou naar voor brengen, is zeer uitgebreid. Sinds januari 1993 hebben de vrouwelijke leden van de Vlaamse Raad zich met deze problematiek zeer intens beziggehouden. Wij hebben interessante hoorzittingen gehouden en grondige discussies gewijd aan de

Nelis-Van Liedekerke

problematiek van de kinderopvang, die trouwens door iedereen als zeer belangrijk wordt beschouwd en door ons, vrouwen, in het bijzonder.

De resolutie kwam tot stand op initiatief van de werkgroep Vrouwen. Er werd een stand van zaken opge maakt evenals een inventaris van de problemen die in de sector van de kinderopvang rijzen.

Over het uitgangspunt waren wij het allen eens. De vraag naar kinderopvangplaatsen is aanzienlijk groter dan het aanbod. Het verslag namens de werkgroep is zeer duidelijk wat de oorzaken van deze problemen betreft, met name de activiteitsgraad van vrouwen stijgt gestaag, jonge vrouwen met kinderen blijven beroepsmatig actief; het aantal eenoudergezinnen neemt steeds toe. Inderdaad, wanneer wij de statistieken van een paar jaar geleden erop na slaan zijn de activiteiten van deze groep enorm gestegen. Ook de opvang door de grootouders valt meer en meer weg omdat vele grootouders nog beroepsmatig actief zijn op het ogenblik dat hun kleinkinderen moeten worden opgevangen.

De problemen in de sector van de kinderopvang zijn talrijk. Mevrouw de minister, u houdt zich reeds jaren met deze problematiek bezig. Wij weten dat het hoofdzakelijk om financiële problemen gaat. Inderdaad, de financiële middelen ontbreken om via een gesubsidieerde opvang een antwoord te geven op de stijgende vraag.

Allereerst is er een schrijnend gebrek aan opvang van zieke kinderen. Het is voor een ouder een groot probleem wanneer een kind ziek wordt of is en wanneer de ouder of ouders haar of hun beroepsactiviteiten verder moeten uitoefenen en geen beroep kunnen doen op familieleden of vrienden. Vrouwen zijn vaak afwezig op het werk ingevolge ziekte van hun kinderen, wat ook begrijpelijk is. Wij menen dat zieke kinderen

thuis moeten kunnen worden verzorgd. Overigens worden zij bij ziekte niet aanvaard in een kinderkribbe noch bij een onthaalouder.

Hoewel reeds hier en daar waardevolle initiatieven bestaan voor de opvang van zieke kinderen blijft er een grote nood aan een dergelijke opvang bestaan. We zouden ons daar dus meer moeten mee bezighouden. Voor een van die waardevolle initiatieven verwijs ik naar Gent waar een "Opvangdienst van het zieke kind thuis" werd opgericht en waar een aantal vrijwilligers zich, gedurende een deel van hun vrije tijd, ter beschikking stellen voor de opvang van zieke kinderen thuis en dit tegen een minimale vergoeding, nagenoeg een kostenvergoeding. Ik vind dat dergelijke initiatieven meer zouden moeten worden gepromoot en gehonoreerd. Ik meen dat dit een belangrijke taak voor ons is.

Men vergeet echter vaak dat er een groot gebrek is aan de opvang van kinderen tijdens abnormale werkdagen, waarmee ik de extra-werkuren bedoel. Op zaterdag en zondag is er een grote leemte inzake opvang van kinderen voor bepaalde zelfstandigen en hun personeel. Vooral de tewerkgestelden in de toeristische sector hebben daarmee te kampen en ook de vrouwen die werkzaam zijn in de verzorgingssector mogen niet worden veronachtzaamd. Uit ervaring weet ik dat in die sector heel frequent problemen rijzen.

Er is nog altijd een grote nood aan buitenschoolse kinderopvang, hoewel ter zake door heel wat gemeenten waardevolle initiatieven worden genomen.

We moeten toch besluiten dat veel werkende ouders, en vooral buitenshuiswerkende moeders, vaak in moeilijke situaties op het professionele vlak komen te staan, omdat zij moeilijk opvangmogelijkheden voor hun kinderen vinden.

Op organisatorisch vlak rijst bovendien de vraag of de erkenning en de

subsidieering van kinderopvangverblijven niet van elkaar moeten worden losgekoppeld.

Erkenning moet worden verleend op basis van geboden kwaliteit door de kinderopvang. Op die manier wordt het welzijn van de kinderen veilig gesteld en zullen de aantijgingen, als zouden sommige zelfstandige onthaalouders geen kwaliteitsvolle opvang bieden, worden ontkracht.

De subsidieering van de kinderopvang zou moeten kaderen in een algemeen subsidiëringsbeleid van de Vlaamse regering en zou vooral de financieel minder sterke groepen in de samenleving moeten ten goede komen.

Wij hebben deze ochtend in het nieuws gehoord hoe groot de problemen zijn van bepaalde oudere mensen die zich vereenzaamd voelen en waarvoor een groot gebrek aan opvang is. Vooral zij die in minder gunstige financiële situaties werken worden hierdoor getroffen. Dit is ook het geval voor de kinderopvang. Moeders die het financieel minder goed stellen hebben onze steun nodig.

Ik ben er echter ook van overtuigd dat niet elke vorm van kinderopvang per se moet worden gesubsidieerd. De huidige situatie in de sector versterkt dit standpunt. De Vlaamse overheid beschikt eenvoudigweg niet over, en dat kan ook niet, voldoende middelen om een gesubsidieerd antwoord te bieden op de vraag.

Door het rapport van 1993-1994 weten we dat een kind in een kinderopvangverblijf aan de Vlaamse overheid ongeveer 803 frank per dag kost of ongeveer 176.660 frank per jaar. De opvang in een onthaalgezin verbonden aan Kind en Gezin, kost de overheid slechts 184 frank per dag of 40.480 frank per jaar.

Deze cijfers liggen intussen ongetwijfeld hoger aangezien deze dateren van 1992-1993. De opvang door een zelfstandige onthaalouder kost de gemeenschap niets of heel weinig.

Nelis-Van Liedekerke

Op de zelfstandige gastouders is het sociaal statuut voor zelfstandigen toepasselijk. Bovendien zijn zij onderworpen aan een meldings- en toezichtplicht van Kind en Gezin, hoewel zij de Vlaamse overheid bijna niets kosten. Nogmaals : de Vlaamse overheid beschikt eenvoudigweg over onvoldoende middelen om een gesubsidieerd antwoord te bieden op de vraag naar kinderopvang.

Ik pleit hier dus meteen voor het vrij initiatief van de zelfstandige onthaalouder. De invoering van een volwaardig statuut - dat was ons uitgangspunt - zou de overheid 2,2 miljard frank kosten. Dit kan uiteraard niet. Wij zijn realistisch genoeg om dat in te zien. Iedereen was het er in de werkgroep over eens dat het sociaal statuut ten minste moest worden verrijkt. Ik kom daar straks nog op terug.

Overigens protesteer ik tegen een paragraaf in de overweging van de resolutie waarin wordt beweerd dat er betere kwaliteitsgaranties zijn bij kinderdagverblijven en onthaalgezinnen verbonden aan een opvangdienst, zeg maar Kind en Gezin, dan in de niet-gesubsidieerde particuliere opvanginstellingen en bij de zelfstandige onthaalgezinnen, onverminderd de inspanningen die op dit vlak worden gedaan in individuele gevallen en de reële kwaliteitsresultaten die daarbij bereikt worden.

Deze paragraaf is gebaseerd op de uitspraken van de afgevaardigde van het Vormingscentrum voor de begeleiding van het jonge kind van de Rijksuniversiteit van Gent. Hij suggereerde zelfs om de kinderopvang door de zelfstandige onthaalouder enkel in gebieden waar voorlopig geen kinderopvangdiensten zijn, toe te laten. Hij ging zelfs zo ver te pleiten voor een reglementering van het beroep van onthaalouder.

Ik vind deze uitspraak een kaakslag voor de talrijke zelfstandige onthaalouders en zal mij met klem blijven

verzetten tegen de negatieve onderliggende toon ten aanzien van de zelfstandige onthaalouder. Moeten dan alle ouders die hun kind toevertrouwen aan een zelfstandige onthaalouder, als totaal onverantwoord worden bestempeld ? Hebben zij dan niet het beste voor met het welzijn van hun kind ? Waarom verkiezen zoveel ouders trouwens de opvang door een gastgezin boven de opvang in een kinderkrib ? Begrijp mij niet verkeerd : ik bedoel hiermee niets negatiefs over de kinderkribben.

De voorzitter : Mevrouw Leysen heeft het woord voor een onderbreking.

Mevrouw A. Leyseu : Mevrouw Nelis, u doet krasse uitspraken.

Een hondentrimmer moet een diploma behalen. Het beroep is gereglementeerd. Uw verklaringen dat er in geen beroepsreglementeringen moet voorzien worden voor de onthaalgezinnen zijn, mijns inziens, niet verdeelbaar.

Mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke : Mevrouw Leysen, u hebt mij wellicht verkeerd begrepen.

Ik ben van mening dat de overheid niet moet overdrijven met beroepsreglementeringen. Ik herhaal dat kinderopvang moet voldoen aan kwalitatieve normen en dat de onthaalgezinnen moeten worden aangespoord bijscholing te volgen. Ik meen echter dat scholing niet mag worden verward met beroepsreglementering.

Tijdens de besprekingen in de commissie heb ik mij steeds verzet tegen een doorgedreven reglementering.

De resolutie heeft haar verdiensten. Zij maakt een synthese van de problemen in de sector, heeft oog voor de noodzaak aan specifieke maatregelen ten aanzien van zieke kinderen, buitenschoolse opvang en opvang tijdens de weekends. De resolutie wijst, mijns inziens terecht, op de steeds toenemende eis van de werk-

gevers inzake flexibiliteit die gevolgen heeft voor de kinderopvang.

Het grootste discussiepunt in deze resolutie handelt over het sociaal statuut van de onthaalouder. Iedereen is het er over eens dat een beter statuut moet worden uitgewerkt. Tijdens de commissievergaderingen heb ik steeds een beter statuut voor de zelfstandige onthaalouder verdedigd.

De voltallige werkgroep vrouwen kon zich scharen achter de bepalingen van het eerste ontwerp van resolutie. Ik citeer : " dringt de werkgroep Vrouwen aan dat op lange termijn wordt gestreefd naar een volwaardig statuut van de onthaalouders ; dat op korte termijn het huidige statuut van de onthaalouder behouden blijft maar wel verrijkt wordt, met name door de onthaalouders een gewaarborgde vergoeding te garanderen ondermeer door een vaste vergoeding uit te betalen in geval van ziekte van het kind, door de betaling beter af te stemmen op de gepresteerde arbeid door een extra-vergoeding uit te betalen voor opvang tijdens extra-uren en door de ouderbijdrage te betalen in ondeelbare weken". Einde citaat. Dit was, mijns inziens, een eerbaar compromis op korte termijn.

Vervolgens dienden mevrouwen Dua, Maximus en Merckx een amendement in dat de vooruitzichten op korte termijn onomwonden kortwiek. We hebben het dan ook niet mee ondertekend. Het zegt letterlijk dat het wenselijk is "op korte termijn maatregelen voor te bereiden teneinde de situatie van de onthaalouder te verbeteren door ondermeer in de reglementering in een gewaarborgde vergoeding te voorzien. Einde citaat. De tekst van de resolutie werd op dit punt aanzienlijk afgezwakt, want er wordt niet gespecificeerd waarvoor men die gewaarborgde vergoeding dan wel ontvangt.

In de toelichting heeft men het wel in vage bewoordingen over een vergoeding die in een vast en een varia-

Nelis-Van Liedekerke

bel gedeelte zou worden gesplitst, over betaling van de bijdrage in ondeelbare weken en over de mogelijkheid om afspraken te maken wat extra-opvanguren betreft. De oorspronkelijke tekst van de resolutie lijkt in niets nog op wat er nu van overblijft : een vage zin.

De meerderheid schaarde zich achter de inhoud van de eerste tekst. Het verbaast me daarom dat de belangrijke bepalingen ervan niet onverkort in de uiteindelijke resolutie worden opgenomen. Ik zal dit amendement niet goedkeuren omdat een van de meest essentiële elementen van de resolutie wordt uitgehold.

Het sociaal statuut van de onthaalouder is eveneens dringend aan een verbetering toe. Daar waren we het over eens.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : De tekst van de resolutie is het resultaat van een bespreking in de werkgroep met de bevoegde Vlaamse minister. U hebt deze bespreking niet bijgewoond en ik begrijp dat u misschien de draagwijdte van dit alles niet echt kunt inschatten.

Mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke : Wat bedoelt u daarmee ?

Minister W. Demeester-De Meyer : Ik stel vast dat uw verslag enigszins voorbijgestreefd klinkt. De commissiebespreking was uitermate gunstig en leidde overigens tot een niet te onderschatten herziening van de tekst. De resolutie, die ik voor honderd percent steun, heeft gedeeltelijk betrekking op federale materie - de fiscaliteit, het statuut, enzovoort. Als we aan de Vlaamse regering een degelijke tekst willen voorleggen, zonder misverstanden te scheppen bij de bevolking, dan moet dat gebeuren binnen de grenzen van onze mogelijkheden. In die zin lijken bepaalde opmerkingen ietwat voorbijgestreefd.

Mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke : Mevrouw de minister, over welke aspecten hebt u het.

Ik heb het immers over de zelfstandige onthaalouder, iets wat niet resorteert onder de punten die u aanhaalt. Ik maak inderdaad geen deel uit van de commissie voor Welzijn en Gezondheid, maar ik heb de twee amendementen die aanvankelijk werden ingediend, wel onderschreven omdat deze in gunstige zin iets aan de resolutie toevoegen. Met de twee amendementen die vervolgens nog werden aangevoerd, kan ik evenwel niet instemmen. Ik begrijp niet dat die opinie achterhaald is.

Minister W. Demeester-De Meyer : Ik benadruk alleen dat ze binnen de commissie zijn goedgekeurd en dat er in de Vlaamse Raad geen nieuwe stemmingen meer zullen plaatsvinden.

Mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke : Toch meende ik dat het goed was de stelling die mijn partij aanhangt, even te verduidelijken.

Onze fractie vindt deze resolutie zeer belangrijk, maar wij betreuren het dat zij voor een deel is uitgehold door de indiening van de twee amendementen.

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw M. Dillen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, de opvang van kinderen van werkende ouders is inderdaad een problematiek die onze aandacht moet verdienen.

De toenemende tendens naar een samenleving waarbij de ouders uit werken gaan, brengt immers een aantal problemen met zich mee. Deze materie verdient een grondige, volledige en kordate aanpak, niet alleen omdat een goed georganiseerde kinderopvang essentieel is om de kansen van de vrouw op de arbeidsmarkt te verbeteren en te verhogen, maar vooral omwille van het belang van de kinderen zelf. De kinderen

mogen niet het slachtoffer worden van een samenleving waarbij de ouders uit werken gaan. Vele ouders doen dit bewust uit eigen initiatief, maar nog meer ouders worden uit financiële noodzaak gedwongen met zijn twee uit werken te gaan. Voor een groot aantal gezinnen - meestal de laagstgeschoolde en minstverdiende - wordt het immers steeds moeilijker om de touwtjes aan elkaar te knopen met slechts één inkomen.

Mijn fractie is dan ook voorstander van een pedagogisch verantwoorde kinderopvang. Een betere uitbouw van de kinderopvang, zowel kwantitatief als kwalitatief, kadert in een gezinsvriendelijk beleid. Wij vinden ons terug in de algemene lijnen van het advies van de werkgroep Vrouwen en van dit voorstel van resolutie. Toch wens ik een aantal bedenkingen te formuleren.

Ook nu weer dreigt er teveel aandacht te worden geschonken aan de vraag tot studie en tot onderzoek. Door studie en onderzoek dreigen oplossingen op de lange baan te worden geschoven, en ik hoop dat dit niet de bedoeling is. Als men nog niet voldoende gegevens heeft, dienen die dan ook te worden verkregen binnen een korte tijdspanne, wil men oplossingen uitwerken voor deze problematiek. Het vergt mijns inziens niet veel tijd om een studie uit te voeren naar de reële behoeften tot kinderopvang zowel naar omvang als naar spreiding en aard.

In dit voorstel krijgt de onthaalouder terecht bijzondere aandacht. Er wordt op aangedrongen dat de onthaalgezinnen een belangrijke plaats moeten krijgen in de kinderopvangsector. Het statuut van de onthaalgezinnen moet worden aangepast en verfijnd.

Deze vraag wordt hier terecht geformuleerd. Een onthaalgezin kan zeer goed de gezinswarmte vervangen tijdens de uren dat de ouders uit werken gaan. Ik voeg hier meteen aan toe, mevrouw de minister, dat in kinderopvangcentra, die uiteraard min-

Dillen

der kleinschalig zijn, de kinderen eveneens positieve ervaringen kunnen opdoen en de opvang zelf van een zeer behoorlijke kwaliteit is. Ook deze vorm van opvang heeft vele voordelen.

Een volwaardig statuut voor de onthaalouders heeft uiteraard een financiële weerslag. Kwaliteit heeft een prijs, maar hier is solidariteit ook belangrijk. De bijdrage van de ouders dient steeds te worden berekend op basis van het inkomen, en niet enkel voor de minstverdienende ouders die op de opvang een beroep willen of moeten doen. Bijzonder belangrijk is een sensibilisering naar alle ouders die gebruik maken van deze opvangmogelijkheid. Materieel beter begoede ouders dragen hierbij een grote verantwoordelijkheid. Solidariteit is absoluut noodzakelijk, en van de beter begoede ouders mag men een relatief hogere bijdrage verlangen om de lasten voor de minder begoede ouders aanzienlijk te verminderen.

Voor ouders met een klein inkomen is een soepele en financieel draaglijke regeling absoluut noodzakelijk.

Met betrekking tot het statuut van de onthaalgezinnen gaan wij met de meeste voorstellen akkoord. Toch meen ik dat het geheel door het laatste punt van het advies, namelijk het pleidooi aan de Vlaamse regering om informatiecampaagnes te voeren, ten einde een meer evenwichtige spreiding tussen mannen en vrouwen in de sector kinderopvang te realiseren, worden geridiculiseerd. De vraag rijst of een dergelijk voorstel wel past in dit geheel. Met emancipatiegevoelens mag men immers nooit overdrijven.

In het advies wordt terecht aandacht besteed aan de kwaliteit van de kinderopvang. Wat mij echter stoort, is het uitgangspunt waarin wordt gesteld dat het optrekken van het aantal toegelaten kinderen per onthaalgezin van drie naar vier, een risico

kan inhouden voor de kwaliteitsvereiste. Een dergelijke opmerking is in feite een belediging aan het adres van de grote gezinnen. De vraag rijst dan ook waarom het optrekken van het aantal kinderen van drie naar vier een risico zou inhouden.

Minister W. Demeester-De Meyer : Het toegelaten aantal kinderen werd reeds verhoogd.

Aangezien het hier om een resolutie gaat, moet u deze vraag overigens niet aan mij stellen.

Mevrouw M. Dillen : Mevrouw de minister, ik antwoord op uw opmerking. In de tekst staat nog steeds dat het verhogen van het aantal toegelaten kinderen per onthaalgezin een risico inhoudt voor de kwaliteitsvereiste.

De voorzitter : Mevrouw Leysen heeft het woord.

Mevrouw A. Leysen : In de tekst staat inderdaad dat het verhogen van het aantal kinderen een risico inhoudt op het vlak van de kwaliteit, dit om te vermijden dat deze verhoging in de toekomst zou worden gebruikt als een eenvoudige manier om het aantal kinderopvangplaatsen te verhogen. Deze bepaling moet dan ook worden beschouwd als een waarschuwing.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw V. Dua : Mevrouw Dillen, hoewel u lid bent van de werkgroep Vrouwen, was u nooit bij de besprekingen aanwezig, vandaar dat u wellicht ook de achtergrond van deze bepaling niet kent. Wij hebben ons gebaseerd op een hoorzitting met mensen die wetenschappelijk onderzoek doen in verband met de kinderopvang. Zij hebben aangetoond dat, hoe meer kinderen er aanwezig zijn, hoe meer risico dit inhoudt voor de kwaliteit. Veel onthaalmoeders zijn namelijk qua infrastructuur niet voldoende uitgerust voor de opvang van een groot aantal kinderen. De waarschuwing dat het verhogen van het

aantal kinderen een risico inhoudt voor de kwaliteit is dus wel degelijk terecht.

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw M. Dillen : Mevrouw Dua, ik was inderdaad tijdens de drie besprekingen van de werkgroep Vrouwen in de commissie niet aanwezig omdat ik op die momenten hier op een andere plaats moest zijn. Men kan helaas niet op twee plaatsen tegelijk zijn.

Ik ga uiteraard akkoord met de opmerking dat er meer infrastructuur moet zijn om de kinderen op te vangen. Ik ga ook akkoord met de interpretatie van mevrouw Leysen. Het mag geen redmiddel zijn om er uit te geraken. Ik betreur echter de formulering want dat betekent dat grote gezinnen een gevaar kunnen opleveren voor de kwaliteit. Zij is een kaakslag voor die gezinnen. Een onthaalouder zou eigenlijk tijdens de uren dat de kinderen haar of hem worden toevertrouwd dezelfde taak moeten uitoefenen als de ouders.

De voorzitter : Mevrouw Leysen heeft het woord.

Mevrouw A. Leysen : Mevrouw Dillen, u geeft een interpretatie aan de term grote gezinnen waarmee wij niets hebben bedoeld. Een gezin moet op een vrije manier het aantal kinderen bepalen dat het wil groot brengen. Daarbij zullen persoonlijke motieven spelen zoals de ruimte, het inkomen enzovoorts. Wij hebben geen enkele waardering noch depreciatie willen uitspreken over het grote gezin. Integendeel, wij zeggen dat verschillende kinderen opvoeden meer en andere kwaliteiten van de ouders vergen.

Mevrouw M. Dillen : Ik betreur in elk geval de formulering en dat niet duidelijker wordt gezegd wat u bedoelt.

Een ander aspect dat bij de opvoeding van de kinderen aandacht moet krijgen is de verantwoordelijkheid

Dillen

van de werkgevers. Niet alleen de overheid maar ook de bedrijfswereld is daarbij betrokken. De overheid moet extra stimulansen geven opdat het bedrijfsleven zich zou inzetten om tot een oplossing van die problematiek te komen. Daar liggen nog vele mogelijkheden open, vooral voor grotere bedrijven waar veel werknemers zijn tewerkgesteld. De opvang binnen het bedrijf dient uiteraard aan dezelfde kwaliteiten te beantwoorden dan in de gespecialiseerde sector. Dat is echter een problematiek die niet alleen behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse regering maar ook tot deze van de federale regering.

Het is een gemakkelijke oplossing. Het is tijdbesparend en psychologisch beschouwd geeft het een aangenaam en veilig gevoel te weten dat de kinderen in de onmiddellijke omgeving zijn.

Het biedt ook voordelen aan het bedrijf zelf. Het is een extra stimulans voor het personeel, wat dan weer een weerslag heeft op de prestaties en op de afwezigheden. Thans zorgen zieke kinderen voor nogal wat afwezigheden in het bedrijf.

De voorzitter : Mevrouw Leysen heeft het woord.

Mevrouw A. Leysen : Mevrouw Dillen, ik onderbreek u wel enkele keren, maar op die manier kunnen wij het standpunt van uw partij horen. In de commissie hebben wij daar de kans niet voor gehad. Ik heb begrepen dat uw partij voorstander is van de kinderopvang in de bedrijven. Is dat correct ? Ik moet u uitdrukkelijk zeggen dat de CVP daar geen voorstander van is.

Mevrouw M. Dillen : Mijn fractie is daar inderdaad voorstander van, op voorwaarde dat daaraan hoge kwaliteitsnormen verbonden zijn en dat er afzonderlijk personeel en een afzonderlijke ruimte beschikbaar zijn. Dat is een totaal andere discussie. Een campagne van de overheid om de

bedrijven ter zake te stimuleren zou hier zeker nuttig zijn.

Bijzonder positief in deze resolutie is de synthese van de problematiek van de kinderopvang en de aanbevelingen die erin opgenomen zijn.

De problematiek van de kinderopvang beperkt zich echter niet tot de situatie van de buitenhuiswerkende ouders. Vele ouders worden omwille van financiële en materiële redenen vaak verplicht beiden uit werken te gaan. Vele moeders zouden echter liever thuisblijven om zelf te zorgen voor de opvoeding van hun kinderen.

Een echte gezinsvriendelijke politiek overstijgt in grote mate de bevoegdheid van de Vlaamse overheid. Het moet voor alle gezinnen mogelijk zijn vrij te kiezen voor het al dan niet zelf opvoeden van de kinderen. Het gezinsinkomen mag daarvoor geen belemmering zijn. De vrouw moet het volste recht hebben te kiezen voor het thuisblijven bij de kinderen of voor een voltijdse of deeltijdse baan. Een overheid die een gezinsvriendelijk beleid in het vaandel draagt, heeft de plicht die vrije keuze te ondersteunen.

Het toekennen van een eigen statuut voor de thuiswerkende ouder is bijgevolg noodzakelijk. Waarom wordt er niet meer aandacht besteed aan de ouder die bewust thuis blijft tot de kinderen een bepaalde leeftijd hebben bereikt ?

De Vlaams-Blokfractie pleit voor het inbouwen van een opvoedersloon. Wij willen de opvoedende taak van de thuiswerkende ouder de waarde toekennen die zij verdient. Kinderen opvoeden, is de meest natuurlijke en belangrijke taak van een ouder.

Wanneer er wordt gepleit voor een grotere aandacht voor de opvang van kinderen, voor een herwaardering en de toekenning van een beter statuut aan de onthaalouder en voor bijkomende financiële middelen, mag minstens worden verwacht dat

er bijkomende aandacht wordt besteed - inclusief financiële consequenties - aan de thuiswerkende moeder, wier dagtaak als thuiswerkende moeder eveneens moet worden gevaloriseerd.

Het invoeren van een opvoedersloon heeft uiteraard financiële gevolgen en overstijgt de bevoegdheid van de gemeenschapsminister. Ik doe hierbij opmerken dat een belangrijk gedeelte van de bijkomende uitgaven kan worden gecompenseerd door het wegwerken van de schijnheilige situatie waarbij vrouwen die hun kinderen zelf wensen op te voeden er bijna toe worden gedwongen beroep te doen op het systeem van de werkloosheid.

Tot besluit herhaal ik dat de Vlaams-Blokfractie het eens is met de grote algemene lijnen van deze resolutie inzake de kinderopvang. Wij spreken samen met de initiatiefnemers de hoop uit dat het niet bij het goedkeuren van deze resolutie blijft, maar dat zij ook positieve gevolgen zal hebben en dat er effectieve resultaten uit zullen voortvloeien. **(Applaus)**

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw V. Dua (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, beste collega's, de werkgroep Vrouwen is erin geslaagd om over de partijgrenzen heen een resolutie uit te werken over de problematiek van de kinderopvang. Ik heb het hierbij over de partijen die actief hebben meegewerkt in de werkgroep.

Het opstellen van deze resolutie heeft heel wat tijd en energie gekost. Wij hebben veel mensen uit de sector gehoord en zijn in vrij grote eensgezindheid tot een gemeenschappelijk standpunt gekomen. Hieruit blijkt dat vooral de vrouwelijke parlementsleden zich bewust zijn van het belang van deze problematiek.

In de eerste plaats wil ik een voorafgaande persoonlijke bedanking

Dua

maken. Het is in feite niet zo evident dat kinderopvang wordt gereduceerd tot een vrouwenzaak. Het gaat om een onderwerp dat ook de mannen - dus ook onze mannelijke collega's - sterk zou moeten aanbelangen. De opvoeding van kinderen wordt verondersteld een gedeelde verantwoordelijkheid te zijn tussen mannen en vrouwen. In de praktijk blijkt kinderopvang echter wel dege-lijk een vrouwenzaak te zijn. Door-gaans zijn het de moeders die ervoor moeten zorgen dat er een opvang wordt gevonden voor de kinderen. Ook in de sector zelf zijn het hoofd-zakelijk vrouwen die instaan voor de opvang : grootmoeders die hun kleinkinderen opvangen, onthaalmoeders die thuis kinderen opvan-gen of kinderverzorgsters in de dag-verblijven. Om deze reden doen wij een oproep, mevrouw Dillen, om te proberen het rollenpatroon in de sector zelf te doorbreken.

Ook op een ander terrein gaat het om een vrouwenzaak. De positie van vrouwen op de arbeidsmarkt is sterk afhankelijk van kinderopvang. Het is een onbetwistbaar feit dat zonder kinderopvang de participatie van vrouwen op de arbeidsmarkt sterk zou worden gereduceerd. Uit onderzoek is gebleken dat wanneer vrouwen - al dan niet tijdelijk - uit het arbeidscircuit stappen, dit veelal te maken heeft met het feit dat zij verkiezen om meer tijd te investeren in de opvoeding en de opvang van hun kinderen. Vaak heeft dit ook te maken met een ontoereikend aan-bod in de kinderopvang.

Wij hoeven ons dus geen illusies te maken. Ondanks een jarenlange emancipatiestrijd blijft de kinderc-zorg voorlopig nog steeds een zaak van, voor en door vrouwen. Dit verant-woordt ten volle de aandacht die de werkgroep aan dit probleem heeft besteed.

Ik wil kort ingaan op enkele facetten van het probleem dat in de resolutie wordt aangehaald.

In de eerste plaats is er nood aan bij-komende kinderopvang en aan de beleidskeuzes die door de Vlaamse regering werden gemaakt. Zoals de minister wellicht weet, is er nog steeds een tekort aan kinderopvang-plaatsen. Vele kinderkribben wer-ken met lange wachtlijsten en het is vaak moeilijk om een plaats bij een onthaalmoeder te vinden. Vrouwen moeten vaak een lange zoektocht af-leggen om een geschikte kinderop-vang te vinden.

Het beleid heeft in de voorbije jaren wel enige inspanningen gedaan. Er is vooral geïnvesteerd in plaatsen bij onthaalmoeders. Deze beleidskeuze is niet toevallig. Een plaats bij een onthaalmoeder aangesloten bij een dienst kost de overheid 40.000 frank, terwijl een plaats in een dagverblijf ongeveer 176.000 frank per jaar kost. Zo'n prijsverschil verklaart de keuze. Of deze keuze overeenstemt met de wensen van de ouders is na-tuurlijk een andere zaak. Er is geen behoeftenstudie gemaakt om te weten wat de ouders willen inzake kinderopvang. In de praktijk kunnen de ouders geen keuze maken omdat ze aangewezen zijn op wat beschik-baar is. Er is ook weinig onderzoek gebeurd naar de waarde en de kwali-teit van de diverse opvangmogelijk-heden en zeker niet naar de pedago-gische effecten. Vele ouders voelen zich dan ook onzeker wanneer ze hun kinderen aan een opvang toe-vertrouwen, omdat er geen ondub-belzinnige kwaliteitsgaranties zijn. Ik zou dan ook in de eerste plaats wil-len aandringen op een grondig on-derzoek naar de wensen van de ou-ders, over het bestaande aanbod en de kwaliteit ervan, zodat ouders weten waar ze aan toe zijn.

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, aangezien het hier om een resolutie gaat, ben ik niet van plan straks een antwoord te geven, maar aansluitend bij wat me-vrouw Dua hier zegt, zou ik toch een paar cijfers willen geven die niet be-

kend zijn, maar niet onbelangrijk zijn.

In Vlaanderen zijn er ongeveer 70.000 geboorten per jaar. 211.000 kinderen beneden de drie jaar komen voor opvang in aanmerking. 92.000 kinderen maken gebruik van die kinderopvang. Uit de gegevens blijkt dat vraag en aanbod ongeveer overeenkomen. Dankzij de Vlaamse regering zijn er de jongste drie jaar 2.000 plaatsen bijgekomen, dus meer dan de 1.500 gepland in de regerings-verklaring. Deze bijkomende plaat-sen zijn verdeeld over kindercentra en onthaalouders.

In Nederland bedraagt de dekkings-grad maar 3 percent tegenover 43 percent bij ons. Vlamingen zijn prag-matici. In de voorbije jaren hebben wij in de eerste plaats getracht een antwoord te geven op de vragen die inderdaad geformuleerd worden. Met een dekkingsgraad van 43 per-cent scoren wij zeer hoog. In het kader van het Zorgenplan - u weet in Nederland werkt men nogal graag met plannen - streeft men ernaar om van 3 naar 20 percent te gaan. Ver-geleken daarmee mogen wij fier zijn dat we in Vlaanderen al zoveel ver-der staan. Ik geef graag toe dat de opvangmogelijkheden het resultaat zijn van een pragmatische aanpak, zonder al te veel studies, wat niet wil zeggen dat ik het niet nuttig vind van de noden na te gaan. Zonder studie weten wij nu echter al dat vele ou-ders kiezen voor onthaalouders omdat die vaker dichterbij huis te vinden zijn dan de kinderopvangcen-tra die groter zijn en verder van el-kaar gespreid liggen.

Samengevat zou ik willen zeggen dat de kinderopvang in Vlaanderen al ver staat, misschien niet op basis van een planmatige aanpak zoals wij dat zouden willen, maar wel van een ef-ficiënte pragmatische Vlaamse aan-pak.

Mevrouw V. Dua : Mevrouw de mi-nister, er schuilt ongetwijfeld veel waarheid in wat u zegt, maar u refe-reert precies naar Nederland, terwijl

Dua

wij onbetwistbaar verder staan dan zij op dat vlak. Indien men onze situatie echter vergelijkt met de Scandinavische landen, dan is het duidelijk dat wij minder goed scoren.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mevrouw Dua, het verschil is volgens mij niet zo groot. De Scandinavische landen hebben wel geopteerd voor een ouderopvang en een vaderverantwoordelijkheid door het ouderschapsverlof, terwijl bij ons - ik herinner mij nog goed de discussies van 1976 - de sociale partners en vooral de vakbonden zich daartegen verzetten. Wij hebben een omweg moeten maken via het educatieve verlof en de loopbaanonderbreking alvorens het vaderschapsverlof tot stand te brengen.

Wij moeten toegeven dat sommige structuren niet altijd even progressief zijn als verwacht.

Mevrouw V. Dua : Toch kan niet worden ontkend dat bepaalde streken zich in een noodsituatie bevinden omdat het aanbod niet voldoet aan de vraag.

Wij moeten niet alleen zorgen voor keuzemogelijkheden voor de ouders, maar ook voor voldoende plaatsingsmogelijkheden en een kwaliteitsgarantie.

Ik kom nu tot de onduidelijke maatschappelijke positie van de ongeveer achtduizend onthaalmoeders in Vlaanderen - blijkbaar is er slechts één onthaalvader onder hen. Deze personen bevinden zich inderdaad in een schemerzone in die zin dat zij wel een kostenvergoeding ontvangen, maar niet over een sociaal statuut beschikken. Voor de sociale zekerheid zijn zij onbestaande, tenzij als echtgenote met afgeleide rechten. Dat betekent dat zij belastingen noch sociale bijdragen betalen en dat zij evenmin sociale rechten, zoals pensioen en ziekte- of werkloosheidsuitkeringen opbouwen. Op het vlak van sociale bescherming staan zij bijgevolg bijzonder zwak.

Uit de hoorzittingen blijkt dat het toekennen van een volwaardig sociaal statuut aan deze categorie, met dezelfde inkomsten en zonder verhoging van de ouderbijdragen, voor de overheid een meeruitgave van 2,2 miljard frank per jaar zou betekenen.

Mevrouw de minister, ik weet wel dat de onthaalmoeders niet erg gebrand zijn op een volwaardig sociaal statuut omdat zij vrezen in dat geval te moeten inleveren. Toch mogen wij deze discussie niet uit de weg gaan. Ik ben er hoe dan ook voorstander van aan deze categorie op termijn een volwaardige sociale bescherming te bieden.

Op korte termijn kan hun situatie alvast worden verbeterd en in dat verband werden trouwens al een aantal concrete voorbeelden aangehaald. Dit kan gemakkelijk worden gerealiseerd via standaardovereenkomst die de ouders met de onthaaldiensten kunnen sluiten.

Ten slotte wens ik nog even in te gaan op het probleem van de kwaliteit van de opvang. Het is een delicaat onderwerp dat echter evenmin uit de weg mag worden gegaan. Ik weet dat de meeste onthaalmoeders hun taak goed vervullen met veel inzet en overtuiging. Toch zijn heel wat ouders - en in bepaalde gevallen terecht - onzeker over de kwaliteit van de opvang van hun kinderen.

Het optrekken van het aantal toegelaten kinderen van drie naar vier is volgens mij geen goede maatregel want dit verhoogt het risico op kwaliteitsverlies. Kind en Gezin oefent weliswaar een controle uit, maar deze is uitermate beperkt bij zelfstandige onthaalmoeders. Hierover werden heel wat discussies gevoerd in de werkgroep Vrouwen. Persoonlijk dring ik erop aan dat het aantal kinderen wordt teruggebracht op het oorspronkelijke aantal en tevens pleit ik ervoor de erkenning als onthaalouder te koppelen aan de verplichte aansluiting bij een dienst

voor onthaalgezinnen, om een intensieve controle mogelijk te maken.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, ik wil onmiddellijk duidelijk antwoorden op de twee vragen die mevrouw Dua heeft gesteld.

Mijn antwoord op de eerste vraag is negatief omdat hierdoor ook vele problemen zijn opgelost. Ik heb talrijke brieven ontvangen van ouders die aanhaalden dat hun eerste kindje bij een onthaalmoeder was opgevangen. Die onthaalmoeder ving al drie kindjes op en het tweede kindje kon niet meer worden aanvaard. Het is zeker niet gezinsbevorderend wanneer kinderen op twee verschillende plaatsen moeten worden ondergebracht. Het is een typisch Vlaamse reflex - en laat hem ons behouden - de problemen pragmatisch op te lossen zonder ze al te dogmatisch te benaderen.

Mevrouw V. Dua : Mevrouw de minister, dit argument kan ook gebruikt worden om van vier naar vijf, van vijf naar zes, van zes naar zeven kinderen te gaan.

Minister W. Demeester-De Meyer : De vraag bestaat niet meer. Wij zijn tegemoetgekomen aan een zorg en het zou bijzonder jammer zijn die opnieuw te introduceren.

Het dogma mag geen leidraad zijn voor de politiek.

Mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke : Mevrouw de minister heeft duidelijk gezegd, in elk geval op lange termijn, voorstander te zijn van een sociaal statuut voor de onthaalouder. Iedereen was het daarover eens. Gezien de financiële implicaties en de mogelijkheid deze doelstelling te realiseren, zijn wij als vrouwen zeker zo realistisch om te weten dat zoiets niet kan. In de resolutie hebben wij bepaald wat er op korte termijn wel mogelijk is. Mevrouw Dua, door het indienen van uw amendement wordt deze tekst uitgesteld. Het spijt mij ten zeerste. Waarom hebt u dit amendement ingediend ? Ik begrijp

Nelis-Van Liedekerke

het niet. Inderdaad, oorspronkelijk waren wij het er allemaal over eens dat het probleem op korte termijn op een dergelijke manier kon worden opgelost.

Mevrouw V. Dua : Mevrouw Nelis, u weet zeer goed dat ik geen vragende partij was om dit amendement in te dienen. Het amendement werd ingediend op verzoek van de minister. Ik sta nog altijd volkomen achter de vragen die wij hebben gesteld met de concrete invulling van wat die verbetering kan inhouden. Ik heb mij laten geruststellen - misschien onterecht en ik was misschien naïef - door het feit dat onze voorbeelden expliciet in de toelichting werden opgenomen. Op dat moment stond ik voor de keuze, met name ofwel het amendement van de minister niet steunen en iets van de kracht van de resolutie verloren laten gaan omdat er dan over de partijgrenzen heen geen akkoord meer was, ofwel toegeven aan de vraag van de minister om toch op die manier tot een gezamenlijke tekst te komen. Ik heb bewust voor het laatste gekozen. Ik hoop dat het amendement van de minister niet tot doel had onze voorstellen uit te hollen. Zij kan zich terugvinden in de voorbeelden die wij hier hebben aangehaald. Wij hadden het misschien anders moeten formuleren. Toch meen ik dat het probleem wordt opgevangen door de modelovereenkomsten die vanuit de diensten aan de ouders en aan de onthaalouders kunnen worden aangeboden zodanig dat daaromtrent alle duidelijkheid bestaat. De gedetailleerde opsomming kan daarin worden opgenomen. Ik heb gekozen voor een gemeenschappelijk standpunt.

Mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke : Uw antwoord is duidelijk. Ik wacht met spanning op het antwoord van de minister.

Mevrouw V. Dua : Mevrouw de minister, ik ben er mij wel van bewust dat het stellen van hoge kwaliteitsei-

sen aan onthaalmoeders niet zo evident is. Dit hangt ook samen met hun sociaal statuut. Men kan inderdaad weinig eisen stellen aan personen die niet echt tewerkgesteld zijn en geen goede verloning krijgen. Toch meen ik dat moet worden gestreefd naar een minimale basisvorming en minimale mogelijkheden tot bijscholing van onthaalouders. Dit zou zeker gedeeltelijk de ongerustheid van de ouders kunnen weg nemen.

Mevrouw de minister, tot slot wens ik te wijzen op de preciaire situatie van de particuliere opvanginstellingen. Het zijn veelal initiatieven die op kleinschalige basis en met veel enthousiasme een bestaand gat in de markt willen opvullen. Zij moeten het echter zonder subsidies rooien en veelal is de hoofdbekommernis van deze instellingen het hoofd boven water te houden.

Dit is uiteraard geen ideale uitgangspositie om een goede opvang te garanderen, hoe goed de initiatiefnemers het ook menen. Ik meen dat daaraan dan ook dringend iets moet worden gedaan. Deze particuliere instellingen zijn een waardevolle aanvulling in het zeer gevarieerde landschap van de kinderopvang, ze komen tegemoet aan een bestaande behoefte, maar ze moeten ook de kans krijgen om te blijven voortbestaan. Vanuit de werkgroep pleiten wij er dan ook voor om een aparte regeling voor dergelijke instellingen in te voeren, waarbij ze financieel kunnen worden ondersteund op voorwaarde uiteraard dat ze ook voldoen aan een aantal kwaliteitscriteria. Ik zou graag vernemen welke mogelijkheden de minister op dit terrein haalbaar acht, omdat er vanuit de sector een prangende vraag bestaat.

Het laatste punt betreft de buitenschoolse kinderopvang, dus de opvang van de kinderen voor en na de schooluren. De huidige organisatie van de arbeidsmarkt is gebaseerd op een toenemende flexibiliteit. Het gevolg daarvan is dat de werkuren

meer en meer van de schooluren afwijken wat de ouders grote opvangproblemen bezorgt. Voor veel ouders en kinderen is de buitenschoolse opvang dan ook een ware nachtmerrie. Op veel plaatsen is er gewoon geen buitenschoolse opvang en moet men maar improviseren en telkens weer nieuwe oplossingen zoeken. Op andere plaatsen zorgt de school voor opvang en dan gaat het meestal om het uitsluitend bewaren van de kinderen op een schoolse manier wat, zeker voor die kinderen, niet zo aangenaam is. Een aparte en goede buitenschoolse opvang is dus zeker nodig.

Vanuit de werkgroep Vrouwen pleiten wij voor initiatieven die netoverschrijdend, dus pluralistisch zijn en die op het buurtniveau worden georganiseerd waarbij een pedagogisch verantwoorde begeleiding buiten de strikte schoolsfeer moet worden verzekerd. Ik weet dat intussen op veel plaatsen initiatieven worden genomen. De zaak zit in een stroomversnelling, maar ik stel toch vast dat er op het veld nog heel veel problemen bestaan.

Eerst en vooral is er de zeer ingewikkelde verhouding met de federale overheid, vermits in het kader van het interprofessioneel akkoord middelen ter beschikking werden gesteld voor buitenschoolse kinderopvang. Er rijzen echter problemen inzake de uitbetaling en de continuïteit van de projecten, want zij worden verondersteld van zelfbedruipend te worden. Ik pleit hier dus voor een nauwer overleg met de federale overheid over deze materie. Ook het netoverschrijdend werken lijkt in de praktijk niet zo vlot te verlopen. Dit is niet verwonderlijk in het verzuilde Vlaanderen dat we zijn. Het is nochtans essentieel dat de scholen vanuit de diverse netten met elkaar gaan samenwerken om gezamenlijk initiatieven op buurtniveau te organiseren. Spijtig genoeg zien de scholen een dergelijke opvang nog te veel als een onderlinge concurrentietroef, waardoor men natuurlijk niet happig is

Dua

op meer samenwerking, over de zulen heen.

Ik denk dat het belangrijk is dat dit door de overheid goed wordt geregeld en dat een algemeen beleidskader wordt gecreëerd. Ik weet dat u intussen een beleidsnota in verband met buitenschoolse kinderopvang hebt opgesteld. Wellicht zal dit thema op een latere datum nog eens uitgebreid in een afzonderlijk debat kunnen worden besproken. Toch wil ik nu reeds sterk aandringen om zo snel mogelijk een sluitende regelgeving inzake buitenschoolse kinderopvang uit te werken om te vermijden dat er zo maar overal initiatieven worden genomen zonder enige richtlijn, zonder enige beleidsvisie.

Om dit onderwerp te besluiten, wil ik expliciet verwijzen naar een paragraaf in onze resolutie waarin wij als vrouwen een apart signaal willen geven. Daarin zeggen wij dat buitenschoolse kinderopvang nodig is - daarover bestaat geen discussie - maar dat dit zeker geen alibi of argument mag vormen om de huidige flexibiliseringstrend nog verder uit te breiden, vermits dit sowieso negatieve gevolgen heeft voor het persoonlijke leven in de eerste plaats van de vrouwen en de kinderen.

Dit thema is heel actueel. Ik verwijs naar het advies van de Nationale Arbeidsraad van enkele dagen geleden waardoor nachtarbeid voor vrouwen mogelijk wordt.

Ik vind het heel belangrijk dat de vrouwen een signaal geven dat voor ons de kwaliteit van het leven vooropstaat. Ook in de discussie over kinderopvang moet dit principe centraal staan. Van de organisatie van kinderopvang mag dus zeker geen misbruik worden gemaakt om de deregulering van de arbeidsmarkt goed te praten. Het Vlaams Blok, dat zich nochtans voordoet als een gezinspartij, doet dit wel, aangezien het de installatie van bedrijfscrèches bepleit, crèches die evenwel slechts tot doel

hebben een verdere deregulering mogelijk te maken ten koste van de vrouwen en de kinderen. Dit debat heeft de stellingnames van de diverse partijen ter zake duidelijk gemaakt.

Ik besluit. Mevrouw de minister, ik hoop dat u onze bezorgdheid voor een goede kinderopvang in Vlaanderen deelt en in ieder geval in uw beleid met de aanbevelingen van onze resolutie zal rekening houden.

De voorzitter : Mevrouw Maximus heeft het woord.

Mevrouw L. Maximus (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik sta hier voor de eerste keer op het schavotje met een illusie armer.

Ik betreur - ik richt mij hier tot de voorzitter van de commissie voor Welzijn - dat wij ermee hebben ingestemd om de bespreking van deze resolutie van de agenda van de laatste vergadering van vorig jaar af te voeren. Waarom ? Omdat wij op dat ogenblik een debat zouden hebben gehad zoals dat moet. Mevrouw Dua heeft er terecht aan herinnerd dat iedereen de gelegenheid gehad heeft om zijn of haar standpunt eerst in de werkgroep Vrouwen, nadien in de commissie voor Welzijn en Gezondheid te verdedigen. Wanneer een bepaalde datum voor een vergadering niet ging, kon men zelfs een andere afspraak maken -, waarna kon worden gewerkt aan een tekst gestoeld op wetenschappelijk werk betreffende de organisatie van de maatschappij. Het verheugt mij overigens dat wij daar thans over beschikken, wat voorheen niet het geval was.

Het was de bedoeling om over de partijgrenzen heen, los van onze ideologische stellingen over allerhande aspecten van kinderopvang, zoals kwaliteit, opvoeding, relatie met de bedrijven en dergelijke meer - dat is voer voor aparte colloquia -, het ene al belangrijker dan het andere voor de diverse partijen, te komen tot een consensus. Immers, eenieder's stand-

punt was gekend. Het was dus onze opdracht in de Vlaamse Raad, de assemblée waar de persoonsgebonden materies die dicht aanleunen bij het dagelijkse leven van onze burgers, worden behandeld, een boodschap te formuleren die wij aan de regering konden meegeven. Daarin zouden wij haar wijzen op een nijpend maatschappelijk probleem waarvoor wij een bepaalde oplossing, waarover de in de Raad vertegenwoordigde partijen eensgezind waren, zouden hebben voorgesteld.

Welnu, ik vind het jammer dat dit debat op deze wijze is verlopen. Net zoals de vorige keer - vooraleer er sprake van was het punt van de agenda te voeren - heb ik niets voorbereid, omdat elke uiteenzetting - dat is voor mij evident - eigenlijk afbreuk doet aan de bereikte consensus. Moet ik er nog aan herinneren dat wij in de bevoegde commissie vertrokken zijn van de verschillende stellingen die de vorige sprekers hier opnieuw hebben verdedigd ? Eenieder is een stukje afgestapt van zijn of haar prioriteiten met de bedoeling hier een constructief, terecht, pragmatisch, haalbaar, betaalbaar en op korte termijn uitvoerbaar programma aan de regering mee te geven dat de goedkeuring van de hele Raad zou hebben weggedragen.

Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik zal niet dieper ingaan op de verschillende aspecten van de resolutie omdat ik van mening ben dat dergelijke handelwijze geen dienst bewijst noch aan de werkmethode van de werkgroep Vrouwen, noch aan dit parlement.

Ik verwijs zowel naar het verslag dat heel volledig is als naar de besprekingen in de bevoegde commissie waar alle aspecten van de discussie aan bod zijn gekomen.

Alhoewel de SP haar ideologische standpunten ter zake niet afzweert, steunt zij de resolutie volmondig en vraagt dat de Vlaamse regering ze zo snel mogelijk uitvoert.

De voorzitter : Mevrouw Merckx-Van Goey heeft het woord.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wens mevrouw Maximus te danken voor de manier waarop zij haar standpunt verdedigd heeft. Ik wens ook de mannelijke collega's van de commissie voor Welzijn en Gezondheid te danken voor hun constructieve medewerking aan deze resolutie.

Mijnheer de voorzitter, ik begrijp en deel de ontgoocheling van de collega's Dua en Maximus.

De werkgroep Vrouwen heeft willen aantonen dat een geanimeerde discussie in de commissie waar men voldoende aandacht besteedt aan de verschillende standpunten kan leiden tot een goed uitgebalanceerde tekst die niet betwist wordt en door de commissie unaniem wordt aangenomen. Dat wij in ons opzet geslaagd zijn, werd bewezen tijdens de bespreking van de resolutie in aanwezigheid van de minister. Niettegenstaande de tekst van de resolutie heel wat aanbevelingen bevat waarvan bepaalde elementen financiële repercussies hebben op de begroting heeft de minister vastgesteld dat de leden van de commissie unaniem de resolutie hebben verdedigd.

Mijnheer de voorzitter, collega's, de houding van Mevrouw Nelis kan uitgelegd worden.

Haar advies en verslag dateren van 30 maart 1994 toen zij nog tot de CVP-fractie behoorde. Als lid van de VLD heeft zij het wellicht nodig geacht wat afstand te moeten nemen van het verslag.

Op het ogenblik dat de resolutie bij de Vlaamse Raad werd ingediend, had mevrouw Nelis de overstap naar de VLD reeds gemaakt.

Ik apprecieer dat zij, na enige aarzeling en consultatie van haar huidige fractie, de resolutie medeondertekend heeft. Dit mag echter geen aanleiding zijn om kritiek te leveren op

de overigens puike prestatie van de werkgroep Vrouwen. Ik kan niet aanvaarden dat politieke redenen de unanimitéit van de werkgroep inzake de resolutie keldert.

Mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke : Mevrouw Merckx, ik hoefde echt niet bij de VLD te rade te gaan om hier een opinie naar voren te brengen die ik altijd al heb verdedigd, zelfs toen ik nog CVP-lid was. De stellingen die ik toen verdedigde met betrekking tot de zelfstandige ont-haalouder, zijn nog niet veranderd. Dat heeft niets te maken met mijn overstap naar de VLD.

In mijn betoog heb ik er meermaals op gewezen dat deze resolutie in beginsel zeer goed is. In tegenstelling tot wat u beweert, distantieer ik me er dus niet van. Wat me bezighoudt en waarover ik duidelijkheid wens, is het feit dat nu plots belangrijke bepalingen uit de oorspronkelijke tekst naar de toelichting zijn verwezen. Iedereen was het er aanvankelijk over eens dat het sociaal statuut op korte termijn moest worden verfijnd. Daarentoest werden een aantal punten vastgelegd, die nu dus een ondergeschikte plaats worden toebedeeld. Het is jammer dat u de indruk wilt wekken dat ik aan de andere kant sta, wat absoluut niet waar is. Het siert u niet dat u een dergelijke mentaliteit in het halfroond wilt verspreiden. Ik steun voor honderd procent deze resolutie, maar kan niet aanvaarden dat het sociaal statuut eruit werd gelicht en zodoende is uitgehold.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey : We kunnen daarover nog lang palaveren, maar die weg wil ik niet inslaan.

Bij het opstellen van de tekst van de resolutie gingen we ervan uit dat dit moest gebeuren vanuit een zeker respect voor de eigenheid en de verscheidenheid van de meningen. Daarom ook verdienen vooral de aanbevelingen ter attentie van de Vlaamse regering onze aandacht. Ik ben ervan overtuigd dat we erin zijn geslaagd de grondslag te leggen voor

een coherent en globaal beleid inzake deze materie die toch zeer nauw verbonden is met wat de dagelijkse beslommeringen van onze gezinnen aangaat. We mogen immers niet uit het oog verliezen dat we niet over de exclusieve bevoegdheid beschikken om deze materie te regelen. Daarom is het van belang dat de Vlaamse ministers het gesprek met het federale niveau aangaan en indien mogelijk af en toe de grenzen te verleggen via samenwerkingsovereenkomsten. Het lijkt me bovendien zinvol dat we dergelijke positieve stappen blijven zetten op alle domeinen en als dat betekent dat een tekst moet worden aangepast om tot een preciezere formulering te komen, dan mag dat geen bezwaar vormen. Ook het goedkeuren van én het sleutelen aan de amendementen kan daartoe worden gerekend en een verdere verantwoording is dan ook niet nodig.

Ten tweede wil ik het dan hebben over de uitbreiding van kinderopvangmogelijkheden.

In de vergaderingen van de Vlaamse Raad gaat het bij actuele interpellaties en vragen om uitleg meestal om zaken die in de actualiteit in het oog springen. Wij stellen vast dat de buitenschoolse opvang - het laatste puntje van onze resolutie - meer naar voor is kunnen komen, en ook de noodzaak om ter zake het aanbod dat dient te worden gegarandeerd wil men de vrije keuze van de ouders kunnen invullen.

Toch komt dit in de actualiteit niet aan bod, en er wordt in de pers niets over geschreven. Men gaat er dan ook vanuit dat het geen probleem meer is. Door echter uitdrukkelijk te vermelden dat de noodzaak bestaat tot verdere uitbreiding van de kinderopvangmogelijkheden vestigen wij er opnieuw de aandacht op.

Uiteraard moet u dit niet meer lezen zoals wij dat in 1989 dienden te doen, toen er over een nog veel grotere noodzaak werd gesproken. Het is verhelderend om teksten uit het verleden opnieuw te bekijken, en wij

Merckx-Van Goeij

geven grif toe dat er grote vooruitgang is geboekt. Het is overigens een van de uitgangspunten waarrond deze Vlaamse regering een concreet engagement - met vooropgestelde cijfers - heeft genomen. De opvang van zieke kinderen krijgt natuurlijk ook bijzondere aandacht, al mag dit niet ten koste gaan van de gewone opvang.

Er is meermaals de nadruk gevestigd op het statuut van de onthaalouders. Wij kregen in de hoorzittingen van de commissie informatie vanuit verschillende invalshoeken, en wij werden geconfronteerd met wetenschappelijke studies. Wij zijn ook bekommerd om de kwaliteit van het onthaal door de onthaalouders en -gezinnen, wat ertoe leidde dat het moeilijk bleek om hierover een gelijke tekst op te stellen.

Deze tekst bevat heel wat compromissen, maar daarom mag nog niet worden gesteld dat hij inhoudsloos zou zijn. Wij trappen nergens open deuren in, en de zes punten in verband met het statuut van de onthaalouder worden klaar en duidelijk omschreven. Deels op vraag van de minister hebben wij bij de formulering rond het volwaardig statuut van de onthaalouder rekening gehouden met onze bevoegdheid, en wij hebben beseft dat wij hier eerder de federale regering voor dienen aan te spreken.

Op die wijze werd het ook in de tekst geformuleerd. Tevens wordt uitdrukkelijk vermeld dat de financiële situatie van de onthaalouders moet worden verbeterd en dat zij meer sociale rechten moeten krijgen. Ik denk hierbij onder meer aan de reglementering in verband met een gewaarborgde vergoeding. Wij hebben tevens rekening gehouden met de ter zake gevoerde enquêtes bij de onthaalgezinnen. De onzekerheid en het à la carte, op wens van de ouders beschikbaar moeten zijn, noemde men de grootste problemen. Een gewaarborgde vergoeding en striktere

afspraken tussen de ouders en de onthaalmoeder zijn dan ook noodzakelijk. Indien dit niet spontaan kan worden geregeld, moet de regering tussenbeide komen en bijvoorbeeld een gewaarborgde vergoeding vastleggen.

Vervolgens kom ik terug op de informatiecampagne. De bedoeling hiervan is dat meer mannen tot de toch wel zeer boeiende taak van onthaalouder zouden worden aange-trokken. Hiervoor is er weliswaar een mentaliteitswijziging nodig die, indien nodig, door de overheid moet worden aangemoedigd.

In verband met de kwaliteit van de opvang heeft mevrouw Leysen reeds gezegd dat het niet de bedoeling was om te appreciëren wie er voor de opvang dient te zorgen. De beste kinderopvang is immers deze die het meest aansluit bij de concrete wensen en behoeften van het gezin en het is evident dat ieder gezin dit anders zal invullen. Ouders zullen evenwel steeds meer belang hechten aan het professioneel en kwalitatief karakter van de kinderopvang als een volwaardig onderdeel van de opvoeding. Kinderopvang is noodzakelijk, wat echter niet betekent dat er een appreciatie of depreciatie mag worden uitgesproken ten aanzien van vaders of moeders die zelf voor de opvang zorgen en die hun loopbaan op een andere wijze plannen. Het is evenwel de taak van de overheid om de kwaliteit van de kinderopvang te garanderen en effectief te controleren. De zorg voor kinderen kan namelijk niet zomaar aan het toeval worden overgelaten.

Het is vanuit die achtergrond dat wij ons zorgen maken over het ongebreideld verhogen van het aantal kinderen dat kan worden opgevangen binnen een gezin en over de zelfstandige onthaalouders die er alleen voor staan, die niet kunnen terugvallen op een onthaaldienst die door de gemeente of een privé-initiatief binnen het welzijnswerk wordt georganiseerd. Het is eerder een ondersteuning voor de onthaalouders om terug

te kunnen vallen op een onthaaldienst, op personen die hun zaak negen zijn en die als tussenpersoon kunnen fungeren wanneer het gesprek tussen de ouders en de onthaalouders niet vlot verloopt, wat wel eens het geval is. Wij dringen er op aan dat een maximaal aantal onthaalouders aansluiten bij diensten voor onthaalgezinnen omdat dit een betere kwaliteit garandeert.

In verband met de buitenschoolse opvang zit heel wat in de pijplijn. Ik neem aan dat de minister vrede kan nemen met de meeste aanbevelingen. Wij menen dat wij nog enige impact kunnen hebben op wat naar voren zal worden gebracht. Wij pleiten er voor dat het kind centraal staat bij de organisatie van de buitenschoolse kinderopvang. De sociale partners, de werkgevers maar evenzeer de vakbonden en de vrouwenorganisaties kunnen een belangrijke rol spelen. Enige richtlijnen zijn nodig zodat degenen die initiatieven nemen zich er naar kunnen richten. Het welzijn van het gezin moet centraal staan. Zo zal de kwaliteit worden gegarandeerd.

De Vlaamse Raad beschikt over waardevolle documenten en over een punctuele en overzichtelijke resolutie. Wij rekenen er op dat de minister maar ook de hele Vlaamse regering zich achter de uitvoering van deze resolutie zal scharen en dat er binnen korte tijd zichtbare resultaten zullen zijn. **(Applaus)**

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, het was, zoals ik zoëven al zei, niet mijn bedoeling een lange uiteenzetting te houden in antwoord op de resolutie. Wij hebben daarvoor in de commissie immers de gelegenheid gehad.

Ik heb mij ten volle geschaard achter deze resolutie en ik zal ze ook verdedigen in de Vlaamse regering. Dat verklaart de nuanceringen die wij tij-

Demeester-De Meyer

dens de besprekingen al hebben aangebracht. Ik draag daar mee de verantwoordelijkheid voor. Ik neem mij immers voor nog tijdens deze regeringsperiode een aantal aspecten van de aanbevelingen van deze resolutie te realiseren, natuurlijk rekening houdend met de realiteit.

Ik heb mij, waar ik mij in de voorbije 20 jaar in het politieke leven ook heb bevonden, steeds ingespannen om de situatie van de kinderopvang te verbeteren, niet alleen wat de kwaliteit betreft, maar ook inzake het statuut van de onthaalouder of de opvang in kribben. Ook het fiscale aspect heeft hierbij een rol gespeeld.

Ik ben er immers van overtuigd dat zowel mannen als vrouwen ten volle moeten kunnen deelnemen aan het arbeidsleven en aan het gezinsleven.

In verband met de aspecten van de resolutie die wij nog kunnen realiseren, denk ik heel concreet aan de buitenschoolse opvang, aan de verbetering van de werking van de kinderopvangcentra en, waar mogelijk, ook aan het statuut van de onthaalouder. Het realisme leert ons echter

dat de Vlaamse Raad wel een aantal aanbevelingen kan doen naar de federale regering, maar dat een aantal elementen uit deze resolutie uitdrukkelijk behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid. Dat is bijvoorbeeld het geval voor het sociaal en het fiscaal statuut en de fiscale aftrekbaarheid.

Wij hebben in Vlaanderen een kwalitatief goede kinderopvang uitgebouwd, die weliswaar nog kan worden verbeterd. Deze kinderopvang is echter permanent onderhevig aan de veranderingen in de maatschappij. De kinderopvang van 20 jaar geleden was goed, maar ze is niet meer aangepast aan de huidige samenleving. Rekening houdend met de maatschappelijke evoluties moeten wij ten eerste de kinderopvang inderdaad kwalitatief blijven verbeteren, ten tweede, de kinderopvang uitbreiden om mannen en vrouwen te laten participeren in het gezinsleven en in het arbeidsleven, wat een fundamenteel gegeven is.

Ik blijf daar, ondanks het vertrek van mijn enige vrouwelijke collega in de Vlaamse regering, enthousiast aan werken. **(Applaus)**

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

De bespreking is gesloten.

De hoofdelijke stemming over dit voorstel van resolutie zal om 16 uur worden gehouden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

— **De vergadering wordt gesloten om 11.52 uur.**
